

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет
міського господарства імені О.М.Бекетова

Профспілковий комітет студентів

ППОС ХНУМГ ім. О.М.Бекетова

**VII Міжнародна науково-практична інтернет-конференція
студентів, аспірантів і молодих науковців
«Стратегія розвитку міст: молодь і майбутнє
(інноваційний ліфт)»**

Харків-2017

Збірник тез доповідей VII міжнародної науково-практичної інтернет конференції «Стратегія розвитку міст: молодь і майбутнє (інноваційний ліфт)» (28 квітня - 22 травня 2017 року). / Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова. – Харків., 2017. – 145 с.

сложность заключается в правильном программировании машины. Поэтому нужно создавать так же специальные обучающие комплексы и курсы.

Я считаю это перспективным методом строительства, хотя бы, для начала коттеджных домов, а в будущем небоскребов различных размеров и разнообразных форм. И мне кажется это уже стоит изучать в Университетах и создавать лаборатории оборудованные 3-д принтером, так как происходит в Европе и Америке.

Управління проектами та програмами

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В УКРАЇНІ

Старостіна А. Ю., к.т.н., доцент

E-mail starostina-2010@yandex.ua

Харківський національний університет міського господарства ім.О.М. Бекетова

Якщо необхідно описати ситуацію, яка склалася в Україні за останні три роки, то на думку спадає лише одне слово – невизначеність. Невпевненість у, на перший погляд, сталих процесах, які мають свою структуру, динаміку та результат, формує благодійне підґрунтя для хаотично виникаючих, різних за складністю та ступенем прояву ризиків.

Таке положення справ вимагає від усіх суб'єктів господарчої діяльності та управлінців України застосування інноваційних технологій та методів ведення роботи, які враховують можливість виникнення ризиків та дозволяють знизити величину їх негативних наслідків, або зовсім їх уникнути. Однією з таких інноваційних технологій є методологія проектного менеджменту, яка виділяє шість груп процесів управління проектними ризиками, а саме: ідентифікація ризиків; якісний аналіз ризиків; кількісний аналіз ризиків; моніторинг і контроль

ризиків; реагування на настання ризику; підбиття підсумків та формування архіву.

Кожна із представлених груп процесів управління ризиками має свій комплекс методів та інструментів, які є науково-обґрунтованими та широко застосовними, і тому можуть використовуватися для забезпечення управління ризиками не лише проектів, а і для управління ризиками, які виникають у ході операційної діяльності організацій.

Однак, не всі методи управління ризиками, притаманні проектному менеджменту можуть бути успішно застосовані для супроводу операційної діяльності, що впливає із різниці між проектами та поточною діяльністю організацій. А саме через те, що проекти мають чітко визначені межі. Це стосується, в першу чергу, часових параметрів, адже проекти мають чітко регламентовані дати початку і завершення. Також проекти мають обмеженість по ресурсній складовій, що для операційної діяльності також притаманно, але не має такого високого значення. Тому при використанні методів управління ризиками проектів для операційної діяльності підприємства доцільно провести умовне розбиття операційної діяльності на «проекти», тобто штучно створити часові та ресурсні межі для поточної діяльності підприємства. Тим самим, адаптуючи не методи управління ризиками під специфіку сфери застосування, а умовно коригуючи середовище під потреби проектних методів управління ризиками.

Однак, навіть з огляду на те, що теорія проектного менеджменту пропонує масштабну сукупність дієвих методів та інструментів управління ризиками існує рід національних стандартів, головне призначення яких полягає у регламентації процесів управління ризиками з урахуванням специфіки діяльності у кожній, окремо взятій, країні. До найбільш відомих національних стандартів з управління ризиками відносяться: BS EN ISO 22301: 2014 (Німеччина), SA / SNZ HB 436: 2013 (Австралія та Нова Зеландія), JISQ 31000:2010 (Японія), CSA Q 850:1997 (Канада), 3169251-2013 (Франція), BIP 2153:2013 (Великобританія) та ін..

На жаль, на сьогодні, в Україні національний стандарт з управління ризиками відсутній. Що свідчить про недостатню увагу управлінців різного рівня до проблеми адаптації існуючої методології RiskManagement до реалій нашої держави та до використання інноваційного інструментарію, який є необхідним в сучасних умовах.

Приймаючи до уваги історично сформовані характерні риси притаманні українцям, доречним, є виокремлення наступних найбільш перспективних напрямів розвитку методології управління ризиками в Україні.

В першу чергу, це удосконалення моделей, методів та інструментарію збору первинної інформації про можливі ризики, які притаманні саме тій сфері діяльності, яка виконується. Тобто, є актуальна потреба у типологізації технік збору первинної інформації, їх розподілення на окремі підгрупи та удосконалення під потреби саме предметної сфери.

По-друге, доцільним є розвиток упереджувального управління ризиками, що є логічним продовженням першого напрямку, так як також повинне базуватися на детальному та якісному аналізі саме предметної сфери.

По-третє, це створення національного стандарту з управління ризиками, який буде регламентувати цю діяльність на державному рівні та формуватиме методологічну основу для підвищення ефективності управління ризиками як в проектній, так і в операційній діяльності підприємств, підвищуючи там самим їх результативність і прибутковість.

Таким чином, у якості висновку доцільно зазначити, що відсутність національного стандарту з управління ризиками в Україні, який би враховував усі історично обумовлені специфічні риси українського сьогодення, у сукупності із нестабільним становищем у державі, формують актуальну потребу в адаптації існуючих методологій збору та опрацювання інформації щодо можливих ризиків, а також актуалізації упереджувальних механізмів управління ризиками із урахуванням предметної сфери. Реалізація перерахованих перспективних напрямів управління ризиками в Україні найближчим часом покликана

привести до зниження впливу від настання ризикових подій, та тим самим підвищити результативність господарської діяльності в цілому в Україні.

Енергозабезпечення, енергозбереження, альтернативні джерела енергії

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЕ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ОСВЕЩЕНИЕМ

Буряков Б. В, студент

E-mail budko.alona98@gmail.com

Харьковский национальный университет городского хозяйства имени А.Н.Бекетова

Интеллектуальная система управления освещением (ИСУО) - это аппаратно-программный комплекс, позволяющий контролировать уровень освещения, организовать учет электроэнергии, осуществлять диагностику оборудования. Применение ИСУО позволяет сделать освещение легкоуправляемым, экономичным и оперативным.

Основные задачи ИСУО

1. Энергосбережение – достигается благодаря использованию светотехнического оборудования с аппаратурой сбора (различные датчики – освещенности, движения и т.п.), анализа, принятия решения управления (различные настройки системы). Освещение может автоматически включаться и отключаться в соответствии с режимом работы и присутствием людей в помещении, а так же регулироваться уровень освещенности с учетом естественного света.

2. Обеспечение оптимального и стабильного уровня освещенности в соответствии с нормативными документами и создание комфортных условий работы персонала – благодаря использования необходимых датчиков и

Зміст

РОЗДІЛ 1

СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ МІСТ

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ МІСТА

МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ ЗДОРОВ'ЯМ ЯК ЕКОНОМІЧНИМ РЕСУРСОМ РЕГІОНУ

КРАУДФАНДИНГ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ СПОСІБ ІНВЕСТУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ МІСТА

ІНТЕГРАЦІЯ ПРОЕКТНОГО ПІДХОДУ ТА КОНЦЕПЦІЇ GOVERNANCE В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМ МІСТОМ

ПЕРСПЕКТИВИ МІСТОБУДУВАННЯ

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ПРИНЦИПУ ЗОНУВАННЯ ТЕРИТОРІЙ

ИННОВАЦИОННЫЙ МЕТОД СТРОИТЕЛЬСТВА – 3Д ПЕЧАТЬ ДОМОВ

УПРАВЛІННЯ ПРОЕКТАМИ ТА ПРОГРАМАМИ

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В УКРАЇНІ

ЕНЕРГОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ, АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ

ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЕ СИСТЕМЫ УПРАВЛЕНИЯ ОСВЕЩЕНИЕМ

АЛЬТЕРНАТИВНІ ДЖЕРЕЛА ЕНЕРГІЇ

ЛАНДШАФТНОЕ ОСВЕЩЕНИЕ

ТРЕБОВАНИЯ К СВЕТИЛЬНИКАМ УЛИЧНОГО ОСВЕЩЕНИЯ

ГЕНЕРУВАННЯ СВІТЛА І ВИСОКОЕФЕКТИВНІ ДЖЕРЕЛА ВИПРОМІНЮВАННЯ

ПРИМЕНЕНИЕ СВЕТОДИОДНЫХ ИСТОЧНИКОВ СВЕТА В УЛИЧНОМ ОСВЕЩЕНИИ

РОЗВИТОК ТРАНСПОРТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ МІСТ: ТРАНСПОРТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ НА ТРАНСПОРТІ

БУДУЩЕЕ ТРАНСПОРТА И ТРАНСПОРТНОЙ ИНФРАСТРУКТУРЫ В ГОРОДЕ

ДОСЛІДЖЕННЯ ТРАНСПОРТНОЇ СИСТЕМИ МІСТА

РОЗДІЛ 2

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ ТА ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА

МОЛОДІЖНИЙ ТУРИЗМ ЯК ОДИН ІЗ ВИДІВ РЕКРЕАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ

СТВОРЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО БРЕНДУ ЯК СТРАТЕГІЯ ПРОСУВАННЯ КРАЇНИ В ЯКОСТІ ТУРНАПРЯМКУ

ПЛАНУВАННЯ ТУРИСТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МАРКЕТИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ІНДУСТРІЇ ГОСТИННОСТІ

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ РЕСТОРАННО-ГОТЕЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА ТА ХАРЧОВИХ ВИРОБИЦТВ

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ГОТЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА ЗА РАХУНОК ДОДАТКОВИХ ПОСЛУГ

АНІМАЦІЙНО-ДОЗВІЛЛЄВА ДІЯЛЬНІСТЬ КУРОРТНИХ ГОТЕЛІВ

ВИЗНАЧЕННЯ КРИТЕРІЇВ ПІДБОРУ ОБЛАДНАННЯ

ДЛЯ SRA-ІНДУСТРІЇ

СУЧАСНІ НАПРЯМКИ ВИРОБНИЦТВА ХЛІБОБУЛОЧНИХ ВИРОБІВ

ПЕРЕВАГИ ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ СУ-ВІД

В ЗАКЛАДАХ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА

ДЛЯ ПРИГОТУВАННЯ М'ЯСА ДИКИХ ТВАРИН

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ

СПРИЙНЯТТЯ ТА ОЦІНКА ЯКОСТІ ПОСЛУГ ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ПРОЕКТУВАННІ НОВОГО ТУРИСТСЬКОГО ПРОДУКТУ

МАРКЕТИНГОВІ КОМУНІКАЦІЇ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ В ТУРИСТСЬКІЙ ІНДУСТРІЇ

ЗАПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СФЕРУ ТУРИЗМУ

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В СФЕРІ ГОСТИННОСТІ

ТУРИСТИЧНИЙ БІЗНЕС В УКРАЇНІ

ТУРИСТСЬКА ІНФРАСТРУКТУРА В РОЗВИТКУ ХАРКОВА

ПАВЛОГРАДЩИНА ТУРИСТСЬКА

ПОТЕНЦІАЛУ МІСТА НІКОПОЛЬ ШЛЯХОМ ОРГАНІЗАЦІЇ

ЦИКЛУ ТЕМАТИЧНИХ ЕКСКУРСІЙ

СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЗАМКОВОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

ЕТНОГРАФІЧНИЙ ТУРИЗМ: МУЗЕЇ ПРОСТО НЕБА

ОРГАНІЗАЦІЯ КАВОВИХ ТУРІВ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ НАПРЯМОК У РЕАЛІЗАЦІЇ РЕГІОНАЛЬНОГО ТУПРОДУКТУ

УПРАВЛІННЯ ЛЮДСЬКИМИ РЕСУРСАМИ ГОТЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА: ПЛИННІСТЬ КАДРІВ

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПОСЛУГ В ТУРИСТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ В ГОТЕЛЯХ

МІСЦЕ САНАТОРНО-КУРОРТНОГО КОМПЛЕКСУ В СИСТЕМІ ІНТЕГРАЦІЙНИХ МІЖГАЛУЗЕВИХ ВЗАЄМОДІЙ